
El Diacrític | | Actualitzat el 06/07/2020 a les 10:06

Festa Major Jove, un juliol que sembla hivern

Núria Coromina Quintana, membre de l'assemblea de la Festa Major Jove de Vic, reflexiona sobre la Festa Major no celebrada aquests primers dies de juliol, a causa de la crisi de la Covid-19 | «Aquesta setmana estaríem com podríem. I sí, divendres passat hauríem fet pudor de cervesa, hauríem anat a la crono o seríem a barraques esperant els grups que fan proves de so sota un sol de justícia. O haguéssim caigut al forat de barraques»

Els gots reutilitzables a punt per rentar després d'una nit de Barraques de la Festa Major Jove de Vic | Núria Coromina Quintana

Cap sensació d'estiu, ni de calor, ni de gaire alegria. De fet, aquest juny ha fet un xàfec cada dia. No us enganyo si us dic que a mi l'estiu em comença després de Sant Joan, quan comença allò que aquesta setmana ens està faltant: la festa major. Aquella que fan totes les persones que s'hi esforcen perquè surti bé, però també aquella de totes les persones que la gaudeixen dia i nit. I, sobretot, enyorem els qui la van començar. Gràcies.

Recordo el gener més etern de la meua vida, i no sé per què, però els números 2020 em semblaven prometre una data maca, no ho sé. Érem gener i fèiem la primera assemblea a la Unió Excursionista de Vic. Sí, no tenim un espai autogestionat encara, com tampoc el tenen molts altres col·lectius de joves d'aquesta ciutat. Això és un altre tema a parlar.

El cas és que era gener i ens miràvem els calendaris dels mòbils i... «divendres 26 Sopar Jove, diumenge 28 Tarda d'Humor, dijous 2 Birranostum, divendres 3 i dissabte 4 Barraques i diumenge 5 Dinar de Valents». Començàvem a pensar en grups de música, a fer les comissions, i uns quants vam anar a menjar al frankfurt quan es va haver acabat l'assemblea. Recordo el fred

de l'hivern als ossos, la canya i el llom amb formatge de cabra, ceba i pebrot verd. El que no recordo és per què a l'assemblea de febrer no hi vaig poder ser. I va arribar el març.

Més aviat va arribar el silenci del març. I el grup de whatsapp anàvem fent llistes per veure quin dia ens connectàvem on-line. Va arribar el dia. Anàvem apareixent en pantalles i rèiem. Ens comentàvem les decoracions de les habitacions, o experiències de confinament, si estàvem bé o el que fos. Parlàvem de tot i de res, però no parlàvem del què havíem de parlar. Sabíem que no podíem avançar, no depenia de nosaltres i tot era incert. Tot i així, ens anàvem connectant algun diumenge per fer el vermut, birra o el que calgués.

Assemblea de la Festa Major Jove del 6 d'abril del 2019, a la zona de Barraques Foto: Núria Coromina Quintana

Ningú sabia què respondre quan ens demanaven si seguia tot en peu. Tothom es pensava que duraria quinze dies. I som juliol i no ens veiem enlloc, però tenim coses escampades a cases anònimes: tinc pilotes de pilates de la gimcana guerra, hi ha una casa que té guardat l'alcohol sobrant de cada any de barraques, n'hi ha una que guarda el "carrito" de l'any anterior, una altra

guarda la decoració de barraques, uns quants gots escampats i així és com anem acumulant allò que tampoc ens fa nosa.

Fa dues setmanes era divendres 26 i hauríem obert el link dels torns per saber a quina hora ens havíem apuntat per anar a muntar taules i cadires, per servir a la barra, el sopar o fer-lo. Calcularia a quina hora em dutxaria, quina roba de gala em posaria i aniria allà sense quedar amb ningú perquè segur que hi hauria algú. Per cert, el link dels torns del que us he parlat es converteix en un cursa ja que has d'estar molt al cas perquè s'omplen de seguida.

I l'endemà del Sopar Jove hagués vingut la Crida. Hauria sigut el petit «descans». És un dels dies, en el meu cas, que no obro cap document per mirar torns. Comences el dia d'un color i acabes a les tres de la nit a la Catedral i de tres colors. I diumenge l'acabes amb humor i com pots. També amb algun missatge recordant que dimarts o dimecres porten les barres de barraques, i surt tot allò que potser no hem tingut en compte a les assemblees.

De dilluns a dimecres, et prens les birres dels dies dels colors, i dijous... Abans de dijous m'ho deixava: «El color de la samarreta d'aquest any quin és?», «Vinc a buscar la meua i 5 samarretes més», «Vaig demanar una L i crec que si puc tenir una M, millor», «Quan hi ha la revenda?». Cognoms mal escrits o alguna mare venint a comprar la samarreta del fill o la filla. Dijous tens gravat tot el recorregut del birranostrum al cap, les parades i els punts de cada parada, la birra freda, el gel, els sacs, la neteja, la gent que et posa els gots a la cara, la txaranga, la batucada, els del «carrito» i tot el ramat com si no hi hagués demà.

Aquesta setmana estaríem com podríem. I sí, divendres passat hauríem fet pudor de cervesa, hauríem anat a la crono o seríem a barraques esperant els grups que fan proves de so sota un sol de justícia. O haguéssim caigut al forat de barraques. A la nit, cap a les 4 i pico i amb les barres plenes de gent demanant, algú faria un crit de preocupació i diria allò de: «Se'ns acaba el gel, eh gent, a partir d'ara només un gel i prou!» I vinga, troba algú que pugui anar a buscar gel. I tindríem ressaca acumulada i aguantaríem els més trinxats. I ens dirien: «Ei, vaaaaa convida'm a una birra». I veuríem sortir el sol. I dissabte, el mateix. I esmorzars a Plaça. I ahir diumenge, qui pugui que dini amb els valents i valentes. I res, i tot.

Em deixo coses, però és que no vull recordar gaire res més perquè m'agafa un no sé què. No tenim cap link de torns, ni el grup saturat de fotos, ni el cartell, ni grups, ni recordatoris? És buit, és juliol i és com si fos hivern.

No m'ha començat l'estiu ni al cap ni al cos, i estic perduda.

PD: A tu, que et veuria en aquestes dates, que sàpigues que et trobo a faltar.

El pregó que no hi ha hagut, Festa Major Jove de Vic 2020.